

Dub žlutavý

Quercus dalechampii Ten.

Stupeň ohrožení: C4

POPIS

Strom 10-30 m vys. s lysými letorosty. Listy střídavé s čepelí eliptickou až vejčitě kopinatou, peřenodílnou, 8-12 cm dl., s 5-7 páry postranních žilek, časté interkalární žilky, na líci lysou, žlutozelenou, na rubu s hvězdovitými chlupy, laloky zašpičatělé; řapík žlutý. Žaludy 1-3 cm dl., v žlutavě hnědé nálevkovité číšce, se spodními šupinami hrbatě ztlustlými.

EKOLOGICKÉ NÁROKY

Dub žlutavý je teplomilná dřevina odolná k suchu, lépe přizpůsobená kontinentálnímu klimatu než dub zimní. Dřevina teplomilných doubrav, častější na bazických podkladech, snášející vysychavé půdy. Význačný druh svazu *Quercion pubescenti-petraeae*.

ROZŠÍŘENÍ

V ČR má těžiště rozšíření v panonském termofytiku na j. Moravě, především ve Znojensko-brněnské a Jihomoravské pahorkatině s přesahem do Moravského podhůří Vysočiny, dále se vyskytuje v Českém krasu, Českém středohoří a Doupovské pahorkatině, polovina lokalit se nachází v nadmořské výšce 201-300 m, druhá polovina od 301-500 m, (max. Maršov u Veverské Bítýšky 440 m, Děvín, 520 m).

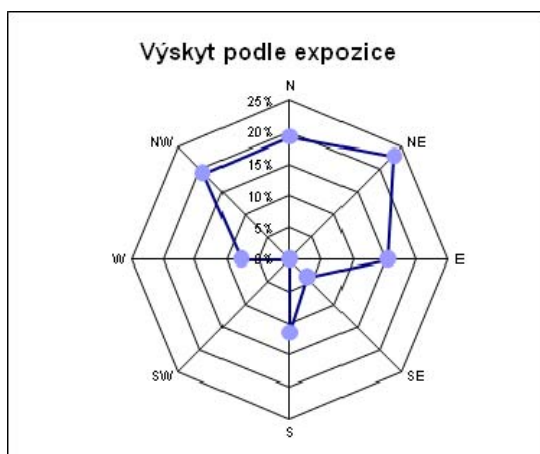
Jihovýchodní Evropa – Itálie, Řecko, Bulharsko, býv. Jugoslávie, Rumunsko, jižně po Sicílii, na sever do Rakouska, Maďarska, České a Slovenské republiky, Zakarpatské Ukrajiny, Krymu a Malé Asie.

PŘÍČINY OHROŽENÍ

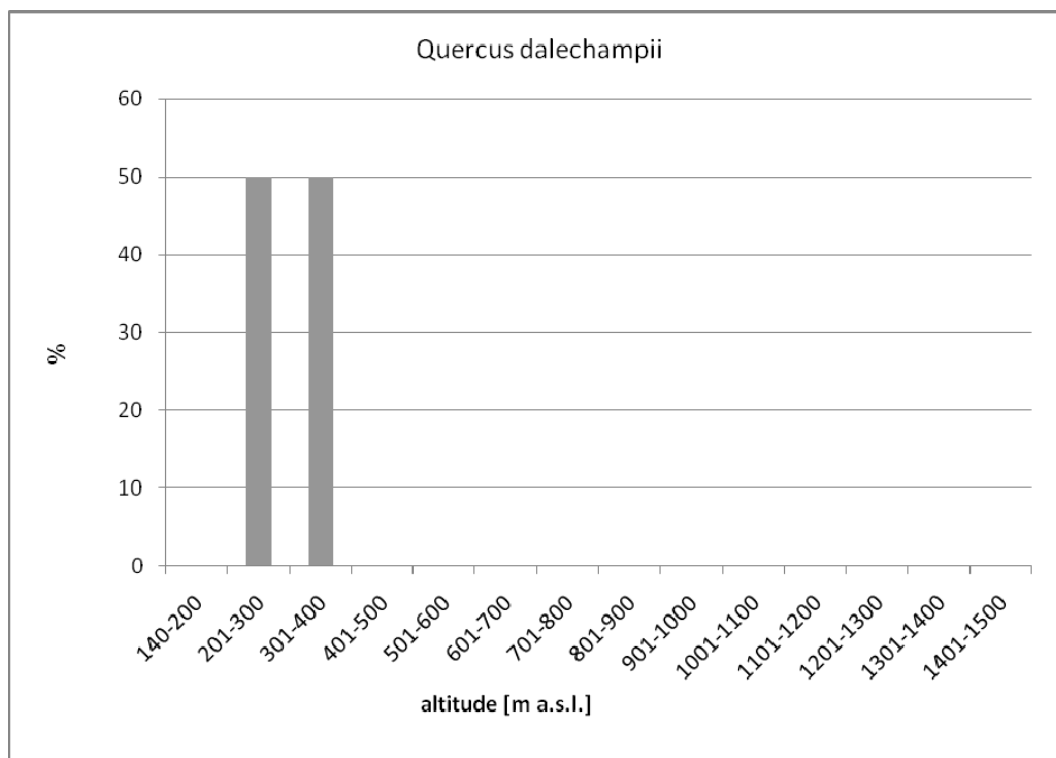
Druh vyžadující pozornost. Podobně jako dub mnohoplodý je ohrožen tracheomykózním chřadnutím, které se zvyšuje s dlouhými periodami sucha.

SEZNAM LITERATURY

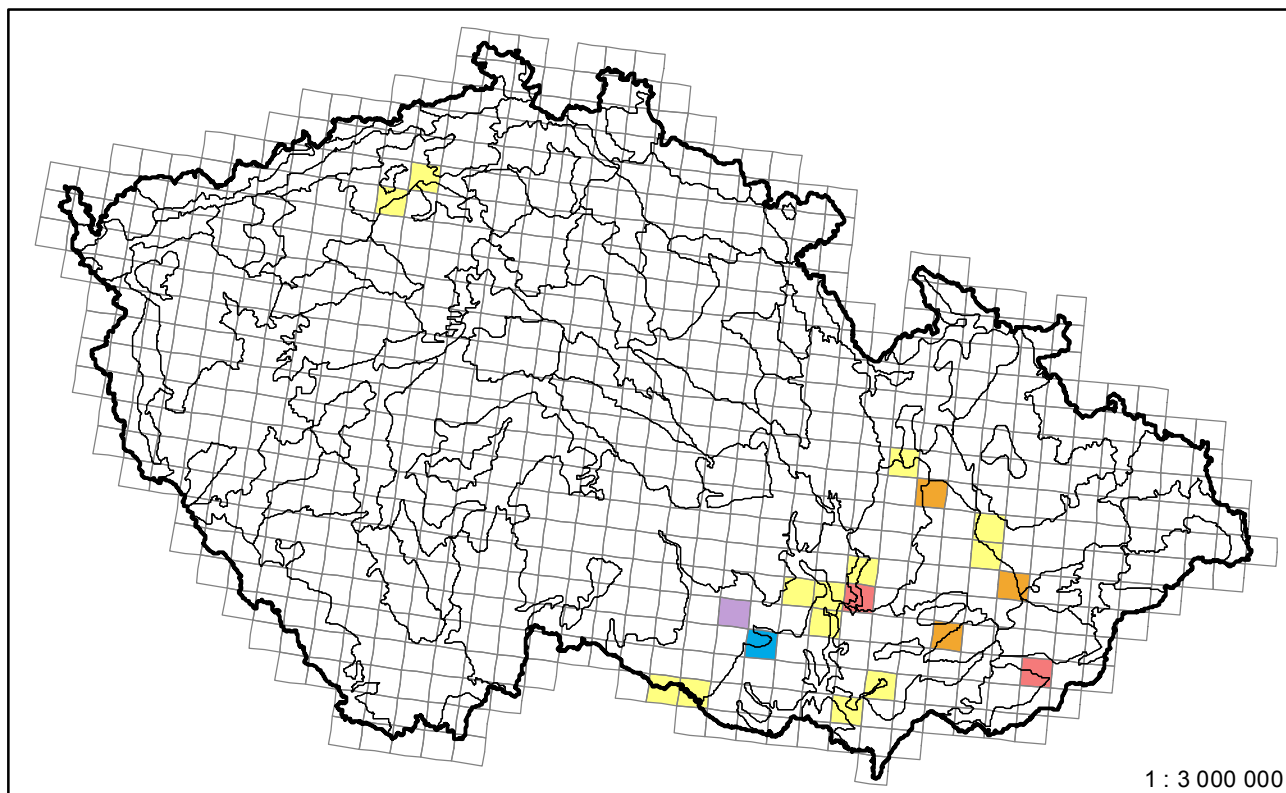
BURIÁNEK V., BENEDÍKOVÁ M., 2012. *Teplomilné druhy dubů v Českém krasu a Českém středohoří*. ZLV, 57/2: 101-111

Výskyt podle nadmořské výšky

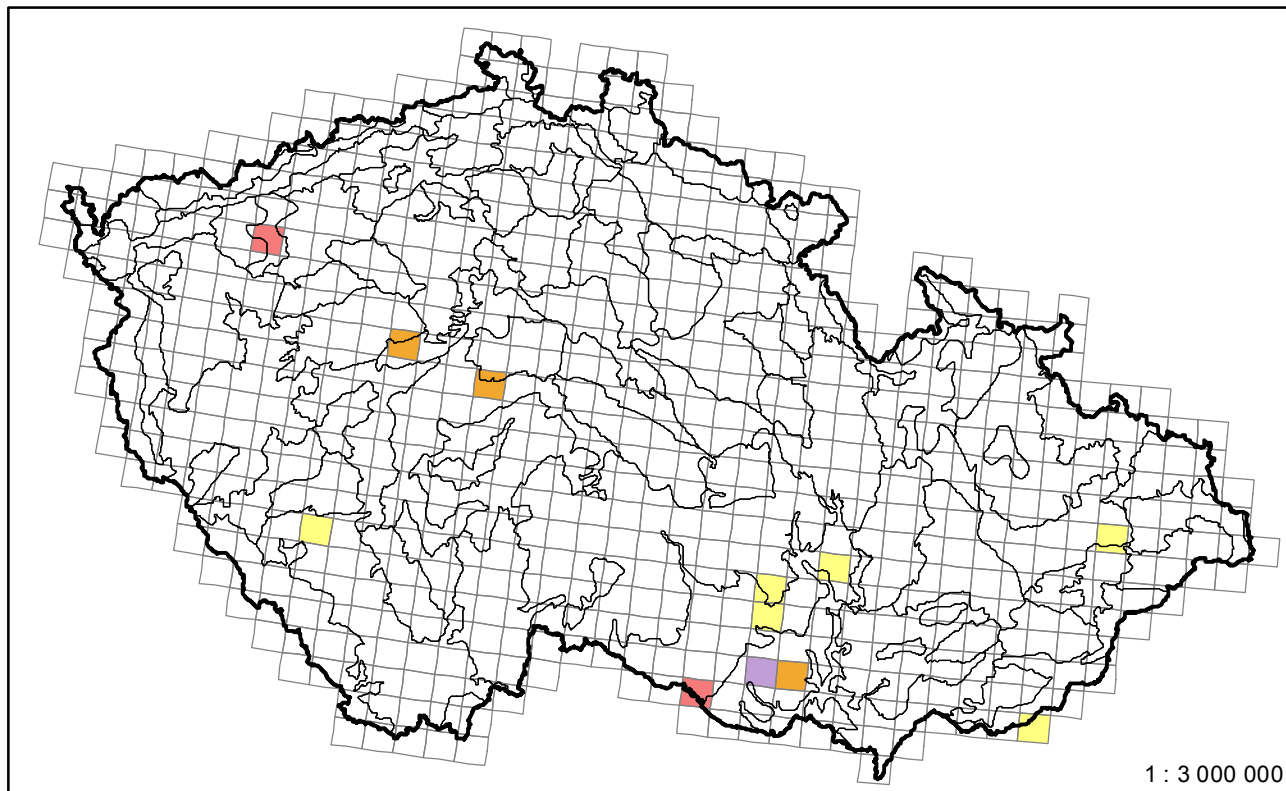

Výskyt do roku 2000

počet lokalit 1 2 3 4 17

Výskyt po roce 2001

počet lokalit 1 2 3 9